

Sygn. akt I ACa 822/13 Sygn. akt I ACa 822/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Beata Kozłowska (spr.)

Sędzia SA Edyta Mroczek

Sędzia SO del. Małgorzata Perdion-Kalicka

Protokolant st. sekr. sąd. Ewelina Borowska

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. R.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...)
w W.

o uchylenie uchwały

i sprawy z powództwa J. R.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...)
w W.

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 4 marca 2013 r., sygn. akt II C 383/11

I. zmienia zaskarżony wyrok :

- w punkcie 1 (pierwszym) w ten sposób, że oddala obydwie powództwa,

**- w punkcie 2 (drugim) w ten sposób, że zasądza od każdego
z powodów na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy
ul. (...) w W. po 90 (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,**

**- dodaje punkt 3 (trzeci), w którym zasądza od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Warszawie
na rzecz radcy prawnego P. O. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) powiększoną
o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu
powódce H. R.,**

II. zasądza od każdego z powodów na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w W. po 167,50 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego,

III. zasądza od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz radcy prawnego P. O. kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu powódce H. R. w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 822/13

UZASADNIENIE

Powodowie H. R. oraz J. R., w dwóch sprawach połączonych do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia, wnosili o uchylenie uchwały nr(...) z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia i adaptację na cele mieszkaniowe powierzchni strychu, wyodrębnienie lokali z części wspólnej nieruchomości, sprzedaż wyodrębnionych lokali inwestorom adaptacji strychu oraz zmianę współczynników udziału w nieruchomości. Podnosili oni, że zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem prawa, w szczególności wskazali, że część właścicieli lokali głosowała za pośrednictwem pełnomocników, którzy jednak nie posiadali wymaganych umocowań.

Pozwana Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości w W., przy ul. (...) wnosila o oddalenie powództwa, wskazując, że zaskarżona uchwała różni się od projektu jedynie w kwestiach redakcyjnych, a z dwu pełnomocników(...)W. nad zaskarżoną uchwałą głosowała pełnomocnik L. W., która nie była obecna na zebraniu Wspólnoty w dniu 4 kwietnia 2011 r., lecz swój głos oddała przed notariuszem.

Wyrokiem dnia 4 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie:

- 1. uchylił zaskarżoną uchwałę nr (...) z 4 kwietnia 2011 r.,**
- 2. zasądził od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w W., przy ul. (...) na rzecz radcy prawnego P. O., prowadzącego Kancelarię (...)-(...) W., ul. (...), kwotę 360 zł, z należnym podatkiem VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej z urzędu udzielonej powódce H. R..**

Swe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i następujących ocenach prawnych:

W dniu 4 kwietnia 2011 r. odbyło się zebranie Wspólnoty Mieszkaniowej w W., przy ul. (...). Na zebraniu tym została podjęta uchwała nr (...) z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia i adaptację na cele mieszkaniowe powierzchni strychu, wyodrębnienie lokali z części wspólnej nieruchomości, sprzedaż wyodrębnionych lokali inwestorom adaptacji strychu oraz zmianę współczynników udziału w nieruchomości.

Jednym z członków pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej jest(...) W.. Jak przyznał pełnomocnik pozwanej Wspólnoty na zebraniu Wspólnoty w dniu 4 kwietnia 2011 r. Miasto było reprezentowane przez dwu pełnomocników T. G. i L. W.. Na zebraniu Wspólnoty w dniu 4 kwietnia 2011 r. była obecna jedynie T. G.. Natomiast L. W., która nie była obecna na tym zebraniu, oddała swój głos w przedmiocie uchwały nr(...) przed notariuszem.

Ponadto na zebraniu Wspólnoty w dniu 4 kwietnia 2011 r. - jak wynika z listy głosowania nad zaskarżoną uchwałą - za członków Wspólnoty P. C. (1) oddał głos syn - bez umocowania, a za M. G. (1) również ktoś inny-bez umocowania.

Pozwana Wspólnota nie przedłożyła - mimo zarzutów powodów - pełnomocnictw upoważniających te osoby do oddania głosów w przedmiocie zaskarżonej uchwały za wspomnianych dwu właścicieli lokali.

Na podstawie poczynionych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, iż zachodzą podstawy do uchylenia uchwały, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali.

Zaskarżona uchwała nr (...) z dnia 4 kwietnia 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia i adaptację na cele mieszkaniowe powierzchni strychu, wyodrębnienie lokali z części wspólnej nieruchomości, sprzedaż wyodrębnionych lokali inwestorom adaptacji strychu oraz zmianę współczynników udziału w nieruchomości została podjęta z naruszeniem przepisów prawa. Przy jej uchwaleniu doszło do naruszenia przepisów formalnych.

Pełnomocnik pozwanej Wspólnoty przyznał w toku postępowania, że na zebraniu Wspólnoty w dniu 4 kwietnia 2011 r. (...) W. było reprezentowane przez dwu pełnomocników T. G. i L. W.. Na zebraniu Wspólnoty w dniu 4 kwietnia 2011 r. była obecna jedynie T. G.. Natomiast L. W., która nie była obecna na tym zebraniu, oddała swój głos w przedmiocie uchwały nr (...) przed notariuszem.

Jest to sprzeczne z art. 23 ust. 1 ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali. W myśl tego przepisu uchwały właścicieli lokali są podejmowane bądź na zebraniu, bądź w drodze indywidualnego zbierania głosów przez zarząd; uchwała może być wynikiem głosów oddanych częściowo na zebraniu, a częściowo w drodze indywidualnego zbierania głosów.

Wbrew tym wymogom jeden z właścicieli lokali -(...) W., jak przyznał pełnomocnik pozwanej Wspólnoty, nie oddał głosu w przedmiocie tej uchwały ani na zebraniu Wspólnoty w dniu 4 kwietnia 2011 r., ani w drodze indywidualnego zbierania głosów przez Zarząd Wspólnoty, lecz po zebraniu, na którym uchwalona została zaskarżona uchwała, przed notariuszem. Jest to niezgodne z art. 23 ust. 1 ustawy o własności lokali i mogło mieć wpływ na treść podjętej uchwały, bowiem (...) W. głosowało nad tą uchwałą bez znajomości przebiegu dyskusji nad uchwałą w niedopuszczalny przez prawo sposób.

Poza tym przynajmniej jeszcze dwóch właścicieli lokali P. C. (1) i M. G. (1) głosowało nad tą uchwałą nie bezpośrednio. Za P. C. głosował syn, a za M. G. głosował ktoś inny. Mimo zgłoszenia przez powodów zarzutów w tym względzie, pozwany, reprezentowany przeciw przez zawodowego prawnika, nie przedstawił pełnomocnictw do głosowania, udzielonych tym osobom przez właścicieli lokali.

Również i to mogło mieć wpływ na treść podjętej uchwały, bowiem w tych warunkach nie można uznać, że osoby te głosowały zgodnie z wolą właścicieli lokali.

Z uwagi na zaistniałe nieprawidłowości zaskarżoną uchwałę należało uchylić na mocy przepisu art. 25 ustawy z 1994 r. o własności lokali. Uchwała ta została bowiem podjęta z naruszeniem cytowanych wyżej przepisów prawa, doszło do naruszenia przepisów formalnych. Taki niedemokratyczny sposób głosowania nad tą uchwałą, z naruszeniem wymogów wprowadzonych przez prawo, dyskwalifikuje tę uchwałę jako niezgodną z prawem, nieoddającą woli większości właścicieli lokali. Nieprzestrzeganie przez Wspólnotę wymogów formalnych przy głosowaniu nie zabezpieczało bowiem swobodnego podjęcia tej uchwały wolą większości właścicieli lokali.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął zgodnie z przepisem art.98 k.p.c.

Pozwana zaskarżyła apelacją powyższy wyrok w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżąca zarzuciła rażące naruszenie prawa materialnego, a w szczególności:

I. art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 24.06.1994r. o własności lokali, poprzez przyjęcie, że sposób głosowania nad uchwałą pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej nr (...) z dnia 4 kwietnia 2011 r. przez pełnomocnika(...)W. był sprzeczny z prawem;

II. art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24.06.1994r. o własności lokali, poprzez uznanie, że naruszenie przepisów formalnych w postaci głosowania nad zaskarżoną uchwałą przez pełnomocników P. C. (1) i M. G. (1) powinno skutkować uchyleniem

uchwały Wspólnoty, w sytuacji gdy nie miało to żadnego wpływu na jej treść a wskazane osoby nie kwestionowały decyzji Wspólnoty.

Stawiając te zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie obu powództw w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji celem ponownego rozpoznania sprawy. Ponadto wniosła o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

Powódka H. R. w odpowiedzi na apelację wniosła o oddalenie apelacji w całości, w razie zaś uwzględnienia apelacji wniosła o nieobciążanie powódki kosztami procesu z uwagi na jej stan majątkowy wynikający z oświadczenia majątkowego, zaawansowanego wieku i braku widoków na polepszenie swojej sytuacji materialnej. Pełnomocnik powódki wniósł o przyznanie pełnomocnikowi powódki wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną z urzędu powiększonego o kwotę podatku VAT, oświadczając, że wynagrodzenie nie zostało zapłacone ani w całości, ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej Wspólnoty zasługuje na uwzględnienie.

Z ustalonego przez Sąd Okręgowy stanu faktycznego, bezspornego na obecnym etapie postępowania, wynika, że faktycznie głos w imieniu (...) W. nie został oddany na zebraniu właścicieli, lecz po tym zebraniu. Na zebraniu był co prawda obecny pełnomocnik (...) W., lecz nie miał on pełnomocnictwa do głosowania w kwestiach, których dotyczyła zaskarżona uchwała. Głos za uchwałą, której dotyczy niniejszy spór, został oddany już po zebraniu przez innego przedstawiciela (...) W., który dysponował, co jest bezspornym w niniejszej sprawie, pełnomocnictwem do udziału w głosowaniu nad zaskarżoną uchwałą.

Sąd Okręgowy uznał, że oddanie głosu przez (...) W. nie nastąpiło w żaden ze sposobów, o których mowa w art. 23 ustawy o własności lokali (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903), zwanej dalej „u.w.l.”, bowiem nie był to głos oddany na zebraniu, nie był to też głos oddany w trybie indywidualnego zebrania głosów. Z tym ostatnim stwierdzeniem nie zgodziła się pozwana wspólnota, podnosząc zarzut naruszenia art. 23 ust. 1 u.w.l. i, w ocenie Sądu Apelacyjnego, zarzut ten jest zasadny. O ile rację ma Sąd Okręgowy, iż głos oddany przez (...) W. nie był w istocie głosem oddanym na zebraniu, pomimo tego, że tak oddanie głosu przez (...) W. zostało potraktowane przez notariusza i ujęte w protokole zebrania, o tyle, zdaniem Sądu Apelacyjnego nie jest trafne stwierdzenie, że głos oddany przez (...) W. nie jest głosem oddanym w trybie indywidualnego zbierania głosów. Sąd Okręgowy w istocie nie uzasadnił swego stanowiska dlatego głos tego nie uznał za oddany w trybie indywidualnego zbierania głosów. O tym, w jakim trybie głos został oddany, decydują faktyczne okoliczności oddania głosu, a nie to, jak oddanie głosu zostanie ujęte w protokole zebrania właścicieli lokali. Nie ma sporu co do tego, że (...) W. jest właścicielem lokali, będącym członkiem pozwanej wspólnoty. Miało więc pełne prawo uczestniczenia w głosowaniu nad uchwałą, której dotyczy niniejszy spór. Ustawa o własności lokali przewiduje możliwość podjęcia uchwały albo na zebraniu właścicieli, albo w drodze indywidualnego zbierania głosów pod uchwałą przez zarząd, albo na oba te sposoby. Rozwiązanie takie związane jest z tym, że w sprawie podejmowania uchwał przez właścicieli na zebraniu (i w odniesieniu do zebrań właścicieli lokali) nie występuje wymóg określonego quorum, a o tym, czy uchwała została podjęta, decyduje fakt, czy za jej podjęciem wypowiedziała się większość właścicieli obliczana w stosunku do udziałów wszystkich osób wchodzących w skład wspólnoty mieszkaniowej (będących w chwili podejmowania uchwały właścicielami lokali w danej nieruchomości). Aby zatem wspólnota mieszkaniowa mogła sprawnie funkcjonować nawet w sytuacji, gdy większość właścicieli lokali nie uczestniczy w zebraniu, wprowadzono możliwość indywidualnego zbierania głosów pod uchwałą. Jeśli zatem liczba właścicieli obecnych na zebraniu, czy raczej posiadanych przez nich udziałów, nie pozwala na podjęcie uchwały, w pełni dopuszczalnym jest oddanie głosu przez osoby obecne na zebraniu i odebranie głosów od pozostałych właścicieli, którzy byli nieobecni na zebraniu, w okresie późniejszym, a więc już po odbyciu zebrania, w trybie indywidualnego zbierania głosów. Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy uznać należy, iż (...) W. miało prawo oddania swego głosu już po zakończeniu zebrania, nawet jeśli nie znało przebiegu dyskusji, która miała miejsce na zebraniu. Oczywiście jest, iż skoro ustawodawca dopuścił możliwość głosowania nie tylko na zebraniu, ale i w trybie indywidualnego zbierania głosów, to dopuścił głosowanie osób oddających swój głos w

trybie indywidualnego zbierania głosów, które z reguły nie znają przebiegu dyskusji na zebraniu, nawet jeśli takowe się odbyło.

Z przepisu art. 23 ust. 1 u.w.l. jednoznacznie wynika, że indywidualnego zbierania głosów dokonywać może wyłącznie zarząd i on też, zgodnie z art. 23 ust. 3 u.w.l., zobowiązany jest do powiadomienia na piśmie wszystkich właścicieli lokali o treści uchwały, która została podjęta z udziałem głosów zebranych indywidualnie. W niniejszej sprawie nie ma sporu pomiędzy stronami co do tego, iż głos w imieniu (...) W. oddany został w kancelarii notarialnej już po zebraniu i następnie dostarczony zarządowi. Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 8 lipca 2004 r., IV CK 543/03, OSNC 2005, nr 7-8, poz. 132, stwierdził, iż podjęcie przez wspólnotę mieszkaniową uchwały w trybie indywidualnego zbierania głosów, dokonane przez osoby nieuprawnione, może stanowić podstawę jej uchylenia przez sąd, jeżeli uchybienie to miało lub mogło mieć wpływ na jej treść, ale niedopełnienie ustawowego obowiązku powiadomienia każdego właściciela o treści uchwały podjętej w tym trybie (art. 23 ust. 3 u.w.l.) nie ma wpływu na jej skuteczność. Zdaniem Sądu Apelacyjnego brak jest podstaw do przyjęcia, by odebranie głosu od(...) W. przez notariusza, który na zaproszenie zarządu był obecny wcześniej na zebraniu i sporządził protokół z tego zebrania, i następnie dostarczenie tego głosu zarządowi, było działaniem wbrew woli zarządu i by tym samym istniały podstawy do przyjęcia, że ten tryb oddania głosu przez(...) W. miał wpływ na treść uchwały.

Jeśli natomiast chodzi o kolejną kwestię, tj. kwestię powiadomienia właścicieli o treści uchwały, która została podjęta z udziałem głosów zebranych indywidualnie, o czym stanowi art. 23 ust. 3 u.w.l., to w istocie pozwana wspólnota nie wykazała w toku niniejszego procesu, by dokonała takich powiadomień na piśmie, a nie była to okoliczność bezsporna między stronami, bowiem powodowie zaprzeczyli temu, by otrzymali na piśmie takie powiadomienia. Z treści w/w przepisu wynika, że należy powiadomić zarówno tych właścicieli, którzy brali udział w podejmowaniu uchwały (oddając głosy „za” albo „przeciw” uchwale), jak i tych, którzy w jej podejmowaniu udziału nie brali. Tym niemniej, nawet jeśli właściciele lokali w ogóle nie zostali powiadomieni o uchwale podjętej również w trybie indywidualnego zbierania głosów, to rodzi to jedynie ten skutek, że każdy z niepowiadomionych właścicieli lokali miał prawo do zaskarżenia uchwały w terminie 6 tygodni od dnia, kiedy dowiedział się o uchwale w inny sposób. Potwierdził to Sąd Najwyższy we wskazanym już wyżej wyroku z dnia 8 lipca 2004 r. IV CK 543/03, stwierdzając, iż niedopełnienie ustawowego obowiązku powiadomienia każdego właściciela o treści uchwały podjętej w tym trybie (art. 23 ust. 3 u.w.l.) nie ma wpływu na jej skuteczność.

Reasumując, w sytuacji, gdy łącznie z głosem (...) W. za uchwałą głosowali właściciele mający 67,71 % udziałów, to przyjęć należy, iż przedmiotowa uchwała została faktycznie podjęta.

Oceny tej nie zmienia zasadność części dalszych podniesionych przez powodów zarzutów co do trybu podejmowania zaskarżonej uchwały. Dalsze chybienia w podejmowaniu uchwały, które niewątpliwie występowały, to uchybienia, które zdaniem Sądu Apelacyjnego, również nie miały wpływu na treść uchwały. Powodowie wskazali, że doszło do naruszenia przepisów formalnych, bowiem nad zaskarżoną uchwałą głosowali w imieniu P. C. (1) i M. G. (1) pełnomocnicy, którzy nie wykazali swego umocowania. Co do zasady powodowie mają rację twierdząc, iż umocowanie osób głosujących w imieniu w/w dwóch właścicieli lokali, nie zostało w toku całego postępowania pierwszoinstancyjnego wykazane. Co więcej, zgodzić się również należy z dalszymi twierdzeniami powodów, iż pełnomocnictwa udzielone przez właścicieli do głosowania nad przedmiotową uchwałą, z uwagi na to, że dotyczy ona kwestii przekraczających zakres zwykłego zarządu, winny być rodzajowe, a za takie nie można uznać pełnomocnictw udzielonych przez A. P. dysponującą 0,023 udziałów i M. K. posiadającą 0, (...) udziałów. Tym niemniej, nawet jeśli przyjęć, iż głosy w imieniu tych wszystkich czterech właścicieli oddane zostały wadliwie, a więc nie można brać ich pod uwagę przy ustalaniu wyniku głosowania, to i tak uchwałę należy uznać za podjętą, bowiem te uchybienia formalne nie mają wpływu na treść uchwały. Razem osoby te (P. C. (1), M. G. (1), A. P., M. K.) mają bowiem 0,1133 udziałów, a za uchwałą głosowali właściciele mający 67,71 % , a więc 0,6771 udziałów. Po odliczeniu udziałów należących do wyżej wskazanych 4 osób (0,6771 - 0,1133=0,5638) uznać należy, iż za uchwałą i tak głosowali właściciele mający 0,5638 udziałów, a więc więcej niż 50 % udziałów. Uchybienia te nie miały zatem wpływu na treść zaskarżonej uchwały.

W tym stanie rzeczy podniesiony w apelacji pozwanej wspólnoty zarzut naruszenia art. 25 u.w.l. uznać należy za zasadny, bowiem brak było podstaw do uchylenia zaskarżonej uchwały. Powodowie poza zarzutami co do trybu podejmowania uchwały nie podnosili, by uchwała w jakimkolwiek innym aspekcie była sprzeczna z przepisami prawa lub z umową właścicieli lokali albo by naruszała ona zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób naruszała interesy powodów. Zatem jedynie uzupełniająco wskazać należy, iż nawet gdyby przyjąć, jak uczynił to Sąd Okręgowy, że brak było podstaw do uznania skuteczności głosu oddanego przez(...). W., to brak byłoby podstaw do uchylenia zaskarżonej uchwały, bowiem wobec braku opowiedzenia się za uchwałą przez właścicieli co najmniej 50 % udziałów, brak byłoby podstaw do przyjęcia, że uchwała w ogóle została podjęta. Wówczas w grę mogło wchodzić jedynie ustalenie nieistnienia uchwały.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i powództwa wytoczone przez obu powodów oddalił. Konsekwencją tego była również konieczność zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu, bo to powodowie są ostatecznie stroną przegrywającą. Zdaniem Sądu Apelacyjnego brak było podstaw do odstąpienia od obciążania powodów kosztami postępowania. Co prawda powódka H. R. jest osobą w starczym już wieku, ale jej sytuacja majątkowa nie pozwala zaliczyć jej do osób ubogich. Nie można również tracić z pola widzenia, że koszty zastępstwa procesowego są to koszty, które ponieśli w ostatecznym rozrachunku wszyscy właściciele. Dlatego też Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok również w punkcie 2 w ten sposób, że zasądził od każdego z powodów na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w W. po 90 tytułem zwrotu kosztów procesu. Kwota ta obejmuje wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej wspólnoty, ustalone na kwotę 180 zł w oparciu o § 2 w związku z § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 461). Każdy z powodów został obciążony połową wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej.

Jednocześnie zachodziła konieczność uzupełnienia rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego poprzez dodanie punktu 3, w którym zasądzona została od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Warszawie na rzecz radcy prawnego P. O. kwota 180 zł powiększona o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu powódce H. R., która była zwolniona od kosztów. Wynagrodzenie to zostało ustalone w oparciu o § 2, § 10 ust. 1 pkt 1 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

Na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny zasądził od każdego z powodów na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w W. po 167,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego. Na koszty te składa się opłata od apelacji w kwocie 200 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 135 zł ustalone w oparciu o § 2 w związku z § 11 ust. 1 pkt 1 i § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 461). Każdy z powodów został obciążony połową wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej.

Sąd Apelacyjny zasądził też od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Warszawie na rzecz radcy prawnego P. O. kwotę 135 zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu powódce H. R. w postępowaniu apelacyjnym. Zasądzona została od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Warszawie na rzecz radcy prawnego P. O. kwota 180 zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu powódce H. R., która była zwolniona od kosztów. Wynagrodzenie to zostało ustalone w oparciu o § 2, § 10 ust. 1 pkt 1 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).